

ماده ۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم سال ۱۳۷۱

ماخذ ارزیابی املاک اعم از عرصه یا اعیان یا حق واگذاری محل، ارزش معاملاتی ملک یا ارزش معاملاتی حق واگذاری محل حسب مورد با رعایت تبصره‌های 1 و 2 ماده 59 این قانون در زمان فوت بوده و ماخذ ارزیابی سایر اموال و حقوق مالی متوفی ارزش آنها در تاریخ فوت خواهد بود و در مواردی که اموال یا حقوق مالی مزبور دارای قیمت رسمی باشند قیمت رسمی حین الفوت با رعایت افت قیمت در مورد اموال قابل استهلاك مناط اعتبار است .

تبصره 1:

اثاث البیت محل سکونت از نظر مالیاتی جز ماترک متوفی محسوب نخواهد شد.

تبصره 2:

در مورد ساختمان هایی که با توجه به نوع مصالح یا طرز معماری خاص دارای ارزش فوق العاده هستند ارزش معاملاتی اعیانی ملک نبوده و ممیز مالیاتی مکلف است در این مورد و همچنین در ارزیابی جواهر و اشیا نفیس از نظر کارشناس یا کارشناسان و متخصص یا متخصصین ذیربط در وزارتخانه ها و موسسات وابسته به دولت یا نهادهای انقلاب اسلامی استفاده کند.

تبصره 3:

در مواردی که منفعت مال مورد وصیت یا نذر واقع می شود و همچنین در حبس چنانچه پس از انقضای مدت ، اصل مال عاید وراثت شود ارزش مال مورد وصیت و نذر و حبس به تاریخ حین الفوت مورث یا رعایت مسلوب المنفعه بودن آن تقویم و به سهم الارث وراثتی که مال عاید آنها می شود اضافه و مشمول مالیات بر ارث خواهد بود.

تبصره 4:

حقوق ناشی از عقود اجاره به شرط تملیک یا بانکها نسبت به عرصه و اعیان املاک بر اساس ارزش معاملاتی حین الفوت متوفی محاسبه خواهد شد.